

Olv.: Iz 62,11-12 – Tit 3,4-7 – Lk 2,15-20
Jézus születése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket ezen a nagyon bensőséges, szép ünnepen. Születésnapot ünnepelünk. Krisztus Jézus született, örvendezzünk! Kérjük külön-külön mindegyikünk, hogy gyógyítsa meg a szívünket és láncolja szeretettel magához az életünket. Közösségünk is kérje ezen a szentmisén Isten gondoskodó szeretetét. Mi most az angyalok énekéhez társulva dicsőítsük az Istent és szolgáljuk Isten tervének megfelelően ezen a földön az emberek békéjét.

Nézzünk mindannyian a szívünkbe és kérjük az Isten megmentő jóságát.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Így aktualizáljuk az ünnepet, ahogy előbb az énekünkkel is kifejeztük: “Új napra ébredtünk!” Ez azt a teológiai igazságot fejezi ki, hogy új életünk támadt. Új lehetőség nyílt az ember számára. Isten megmentett bennünket. Isten új utakat nyitott nekünk, hogy megújuljon a föld és ezért az ember maga is megújult szívvel, új életszemlélettel tevékenykedjen.

A Szentírás Jézus megjelenését Isten szeretetének kinyilatkoztatásaként értelmezi.

Jézus születése önmagában semmit sem jelentene nekünk, ha nem ezt az igazságot fejezné ki a számunkra. Egy új istenképet mutat nekünk. Ez az Isten nem távoli Isten, hanem nagyon közel van hozzánk. Ez az Isten nem a haragvó Isten. Nem a félelmetes Isten, amely a zsidók istenképét meghatározta. Ez az Isten emberszerető, ahogy hallottuk. Mit is jelent ez az emberszeretet? Ebben a kis templomban ezt így fogalmazhatjuk meg: Irgalmas Isten, az emberszerető Isten irgalmas Isten.

Nem véletlen, hogy II. János Pál pápa amikor a XX. századvégi embernek Isten igazi képét szerette volna megmutatni, akkor az irgalmas Istenről beszélt. Nem véletlenül épült fel Lengyelországban az Irgalmas Jézus temploma. Az ezredfordulón a XXI. század emberének ez az üzenet, az egyház leglényegesebb üzenete:

Az Isten emberszerető, irgalmas Isten!

Helyezzük ezt a kijelentést történelmi keretekbe. A Tituszhoz írt levél, amiből részt hallottunk, ezzel a kérdéssel foglalkozik. Pál apostol szeretett fiát, ezt a fiatal püspököt akarja lelkesíteni és bátorítani, hogy abban a világban amelyben élt, - Kréta szigetének volt a püspöke, - megjeleníthesse az emberek számára ezt az üzenetet, hogy ez az üzenet átalakítsa az emberek gondolkodását, az életét. Ugyanis az a világ, amelybe Jézus beleszületett, az az ókori világ az semmire se becsülte az emberszeretetet. Amikor valaki emberszeretetről beszélt, akkor lesajnálva gondoltak erre. Ez a gyengéknek volt a megnyilatkozása. Az eszmény az erős ember, a hatalmas ember volt, aki kezében tartja a

sorsot. Kezében tartja a történelem menetét is. Emberszeretet? Ki foglalkozik ezzel? Aki szeretetre szorul azt félre kell állítani, annak nincs helye az úton.

Rendkívül fontos, hogy mi most a XXI. században szembesüljünk ezzel a kérdéssel és megfogalmazzuk magunknak, mit is jelent ez az üzenet, mert igen nagy szükség van ennek az igazságnak a megjelenítésére. Jézus a haragvó Isten helyébe a szeretet Istenét állította. Ez azért nagyon fontos, mert

már ott a jászol közelében megjelenik *az emberi jóságnak*
és *az emberi erőszaknak* a párharca.

A hatalom kettős arculata jelenik meg, ami ma is jelen van és sok gondot és bajt okoz nekünk embereknek. Ott van az emberi hatalomnak és az isteni hatalomnak a megjelenése. A karácsony történetében látszólag az emberi hatalom győzedelmeskedik. Nem csupán arról van szó, hogy elindulnak a pásztorok és hódolnak a Gyermeke előtt. Nem csupán arról van szó, hogy jönnek a napkeleti bölcsek és ugyancsak leborulnak. Heródes erőszakos hatalma is megjelenik és látszólag elsöpör mindent ez az erőszakos, ez a kegyetlen emberi hatalomgyakorlás. Nyilvánvaló, csak látszólagos ez a győzelem. Hiszen az emberszeretet megjelenik az emberek világában is.

Megjelenik a világunkban Istennek a jóindulata és ez a jóindulat továbbmegy.
Ez a jóindulat megjelenik az emberek életében is.
Valami olyan történik, amire nem volt fölkészülve a világ.
Nem voltak erre fölkészülve az akkori világ vezetői,
de a mindennapok emberei sem.

Mi történik, amikor az Istennek korlátokat nem ismerő szeretete beárad az emberi szívekbe?

Mi történik aztán, amikor ez a szeretet az emberek által megjelenik a mindennapokban? Egészen új dolog történt. Azok az emberek, akik addig egymástól elhatárolódtak, azok az emberek egymásra találtak. Az emberek házaik az imádság házaivá lettek, ahol csak azért gyűltek össze, hogy imádják, dicsőítsék és magasztalják az Istent. Imádkozzanak. Aztán Istennek ez a jó híre megjelent a piactereken is, ahol adták-vették az árúkat és közben ezekről az igazságokról beszélgettek. Ez az embereknek annyira fontos volt, hogy ez meghatározta a magatartásukat.

***Megjelent Isten jóindulata, Isten nagylelkűsége,
Isten határtalan szeretete ebben a világban
és valami egészen új kezdődött el. Nem várt!***

Testvérek!

Ma különösképpen is gondolkodjunk el ezen, mert az a világ amelyben élünk sajátos válságot él át. Ne a gazdasági, meg politikai válságra gondoljunk. Arra gondoljunk, hogy a kereszténység helyébe tolaikodó ideológiák mára kiüresedtek. Mára az emberek nem hisznek ezeknek. Az ideológiák meg akarják magyarázni azt, ami megmagyarázhatatlan. Meg akarják magyarázni azt, amit az ember valójában kiiktatott az életéből, amit nem tudunk megoldani mindegy, hogy miért. Általában azért, mert nagy áldozatot, következetességet kíván tőlünk. Akkor ennek a magyarázatára gyártunk ideológiát. Ezek az e világi ideológiák mára kiüresedtek. Az emberek elbizonytalanodottak. Az embereknek szükségük van szilárd kapaszkodókra. A keresztények felelőssége egy ilyen világban egyre nagyobb. Nekünk van tudásunk és remélem élettapasztalatunk is, saját életünkben megélt valóságként,

mit jelent az, ha az ember jóindulattal van a másik iránt.

Mit jelent az, ha szeretni tudja az ember a másikat.

Egészen megváltozhat ennek hatására, ennek nyomán minden.

Ezen az idei karácsonyon, amikor az Életet ünnepeljük, Jézus Krisztus születésére gondolunk, akkor tudatosítsuk magunkban ezt az új lehetőséget, mert ez a mai világ is megújulhat. Nagy szent Leó pápa karácsony ünnepén, amikor ujjong és örvendezik Jézus születése fölött, akkor azt mondja: “Vigadjanak a szentek, mert készül nekik a pálma, a babérkoszorú. Örüljenek a bűnösök, mert fölkinálják nekik a szabadulást és örvendezzenek a pogányok, mert őket is új életre hívják.”

Testvérek!

Van ennél nagyszerűbb perspektíva?

Köszönjük Isten emberszeretetét.

Köszönjük Jézus Krisztus példáját.

Kapaszkodjunk Bele. Bízunk a Kezére magunkat.

Keresztényként legyünk ennek az új világnak formálói és alakítói.

+ **A M E N** +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Ebben az imádságban köszönjük meg mindazoknak az áldozatát, akik a Betegápoló Irgalmas Rend körül jószolgálati cselekedeteket tettek. Köszönjük meg az eleink életét, akik az Irgalmas Rendet Magyarországon megalapították és kibontakoztatták a betegek szolgálatában. Köszönjük meg mindazoknak az életét, akik őket segítették. Imádkozzunk azért is, hogy ma ez a szolgálat egyre nagyobb üzenettel jelenhessen meg. Szükség van rá. Legyenek akik támogatnak bennünket. Egyébként elképzelhetetlen, hogy egy ilyen világban amilyen világban mi élünk ez a szolgálat fenntartható legyen. Imádkozzunk.

Mi Atyánk...

Könyörögjünk

Urunk Istenünk, örvendező áhítattal tiszteljük szent Fiad születését. Add, hogy hitünkkel minél teljesebben fogjuk fel karácsony titkának mélységét és még lángolóbb szeretettel tegyük magunkévá Krisztus a mi Urunk által.

+ **A M E N** +